

jeg paaftaar tvertimod, at Lønen og Manden efter min Erfaring har forbedret sig. Vi komme nu til det Kredie, som ogsaa skulde have Betydning for at beholde disse fortvarige og virksomme Straffemidler, nemlig Kaserneringen. Jeg tror tvertimod, at Soldatens Væresfølelse nedtrykkes i Kasernen i Stedet for at høves. Dermed vil jeg ikke have sagt, at Kaserneringen ikke skulde have Betydning for Hæren, det ligger ikke for; men her er Tale om Disciplinen, og det er min Opfattelse, at for den har den ikke Betydning; i alt Fald skylder det ærede Medlem os Bevist derved. Ser jeg paa de statistiske Oplysninger i Betænkningen, fremgaar det netop deraf, at de fleste Feil ere begaaede og de fleste Straffe ere idømte i de Byer, hvor Kasernering er overveiende og næsten ubelukkende, f. Ex. i Kjøbenhavn (N. P. Jensen: Hvorfor er det?). Ja, jeg er ikke blind for, at der her er flere Fristelser end andre Steder; men det ærede Medlem vil vist ikke siges overfor Besøknungen her, at den er slettere end alle andre Mennesker. Jeg skal, som sagt, indbrømme, at Fristelserne ere større her, og jeg hørte igaar en Del Fristelser opregne af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen), som navnlig omtalte Drukkenboldte, Sangerindekneiper, Fruentimmerkommers og den Slags Historier; men jeg kan sige det ærede Medlem, at jeg ikke har hørt noget saa lavt og uhyggeligt Fruentimmerkommers og den Slags som det, jeg har set paa Kasernen, naar de Herrer Befalingsmænd samledes om deres „gamle Romere“ og „Bajere“. Jeg vil ikke kaste Skygge paa Officererne; Lønen er maaske nu bedre, men den Tid, jeg sigter til, var der det laveste Fruentimmerkommers, og de gjorde sig stor Umage med at indprente os disse delige Fruentimmerhistorier. Jeg vil ikke skamme dem ud, men jeg synes, at de selv burde skamme sig i Stedet for, som de gjorde, næsten at sætte en Hærs deri. (En Stemmeme: I Felten?) Ja, jeg har ogsaa gjort Felttjeneste; der var det ikke Officererne, men snarere mindre helbige Underofficerer. Det ærede Medlems Paastand om, at Forseelserne ere mindre under Kaserneringsforhold end ellers, paaftaar jeg altsaa, at der ikke er Skygge af Bevis for, og jeg betvivler, at et Bevis derfor kan søres. Selv om det imidlertid kunde søres, maa man huske paa, at man i den sidste Tid af Tjenesten langt bedre forstaaer at skjule sine Feil end i den første Tid; det vide de Herrer maaske godt. — Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) fremkom iforgaars med nogle Udtalelser om Krumslutning. Sgaar vilde han mildne lidt derpaa, thi Liden trykker, men jeg antager, at hans Grundbetragtning blev idtalt den første Dag. Det ærede Medlem har i alt Fald sagt, at han, hvis han stod aldeles frit, vilde holde paa, at Krumslutningen bibeholdtes, og at han ikke kunde se, at denne Straf virkede skadelig. Det var

omtrent hans Tanke, om end ikke Ordene faldt ganske saaledes. De Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Randers (N. P. Jensen) tydede paa, at han var mere bekendt med de praktiske Forhold. I en stor Del af hans Motivering var jeg enig, men jeg beklager det Resultat, hvortil han kom. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) sagde som anført, at han aldrig havde set, at Krumslutning virkede skadelig; men det ærede Medlem for Randers udtalte, at visse Personer — saaledes omtrent, tror jeg, han sagde — kunde man krumslutte hver anden Dag. Det har jeg ikke set, men det kan godt være, at man kan krumslutte Enkelte, uden at de tage Skade deraf, og det flere Gange. Derimod har jeg ogsaa set i det Mindste to Exempler paa, at Krumslutning har medført, at de Paagjældende aldrig kunde blive Soldater mere. Den Enne stal efter Sigende være død kort efter, at han kom hjem, og kom derfor aldrig i Tjeneste igjen, og den Anden blev et Stykke Strog efter den Tid. Jeg maa derfor beklage, at de Herrer ikke kjende meget til vore Straffeforhold og ikke vide, hvorledes de virke paa de enkelte Individer. De Herrer kunne da endnu mindre vide, hvorledes Straffene virke paa den store Klasse af Underordnede i Hæren. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) kom ogsaa med en Udtalelse, som tydelig viser, hvilket Syn han har paa Opretholdelsen af Disciplinen i Hæren, nemlig den, at man, dersom man ikke beholdt disse fortvarige, virksomme Straffe, maatte ty til andre, selv om det ikke just var med Loven, og at de Ustyrbige da lige saa godt kom til at lide som de Skyldige. Han sigtede derved til Paraderinger, men det undrer mig, og jeg finder det sørgeligt, at saadanne Ord kunde komme ud af det ærede Medlems Mund; thi det kan virke skadeligt paa Hæren. Jeg har vel set, at Paraderingsøvelser, naar de bruges med Maade, kunne anvendes med stor Indflydelse, vel at mærke, naar de alene anvendes paa de Skyldige. Jeg har kjendt Officerer, der anvendte denne paa de Skyldige endog paa en meget skarp Maade, men som desuagtet i det Mindste af de ældste af os bleve betragtede næsten som Fædre. Vil man imidlertid gaa den Vej at straffe den Ustyrbige med den Skyldige, maa Disciplinen blive meget slap. (Thomsen: Hør!). Ja, det glæder mig, at det ærede Medlem siger „Hør“, thi det tyder paa, at han ikke har ment det saa ilde, som det lod til. (Thomsen: Jeg skal nok forklare det!) Det glæder mig, at det ærede Medlem kan komme til at forklare sig nærmere; thi jeg har i Grunden ikke troet om det ærede Medlem, at han kunde udtale sig saaledes. (Thomsen: De har ikke forstaaet mig!) Har jeg ikke forstaaet det? Ja, jeg er i alt Fald i Stand til at opløse det ærede Medlems Ord for ham, der-